नीवीं प्रति प्रणिहिते तु करे प्रियेण सस्यः शपामि यदि किंचिदिष सरामि ॥'

गीढतारुंण्या यथा—

'अत्युन्नतस्तनमुरो, नयने सुदीर्घे, वक्ते अवावतितरां, वचनं ततोऽपि । मध्योऽधिकं तनु, रनूनगुरुर्नितम्बो, मन्दा गतिः किमपि चाद्धतयौवनायाः ॥'

सेमस्तरतकोविदा यथा-

'कचित्ताम्बूलाक्तः कचिदगरुपङ्काङ्कमिलनः कचिच्चणींद्वारी कचिदिप च सालक्तकपदः। वलीमङ्गामोगैरलकपिततैः शीर्णकुसुमैः

स्त्रियाः सर्वोवस्थं कथयति रतं प्रच्छद्पटः ॥'

भावोन्नता यथा—

'मधुरवचनैः सभूमङ्गैः कृताङ्गुलितर्जनै रमसरचितैरङ्गन्यासैर्महोत्सवबन्धुमिः । असकृद्सकृत्स्फारस्फारैरपाङ्गविलोकितै-स्त्रिभुवनजये सा पञ्चेषोः करोति सहायताम् ॥'

स्वल्पत्रीडा यथा-

'घन्यासि या कथयसि—' इत्यत्रैव (१११)

कस्याश्चिद्धित्तिरियम् । प्रियस्य संगमेऽपि स्पर्शमात्रेऽपि या त्वं विश्रव्धेन विश्विषि वाडुकशतानि प्रियोक्तिशतानि कथयसि सा त्वं धन्या । किमृत रतान्तरि। शपामि शपथं करोमि । अत्र परसौपदमशिष्टम् ॥ ततोऽपि श्रूभ्यामपि । अति तरामस्थम् । वक्तमित्यर्थः । अनुनगुरः अतिस्थूलः । किम्प्यसर्थम् । अद्भुत्वी वनायाः उद्दामयोवनायाः ॥ कचिदिति । ताम्वूलाकः ताम्वूलजन्यरागोक्षितः। अगरु कालागरु । अद्भुं विह्नम् । चूर्णानि गन्धद्रव्यविशेषानुद्भिरति निष्ठीवर्ति सः । पदं चिह्नम् । वलीमिस्निवलीभिः कृता ये भङ्गा निम्नत्वानि तेषामाभौगि परिपूर्णतामिः । अलकेभ्यः केशेभ्यः पतितैः स्वलितैः शीर्णकुसुमैः उपमर्दिति व्यश्चेषालक्षितः । सर्वावस्थं सर्वप्रकारम् । कथयति स्चावति । प्रच्छद्पटः श्राध्या वरणवस्तम् ॥ मधुरेति । कृतानि अङ्गलित्रर्जनानि यत्र सः । रमसरचितैः हर्ण

१. ग-युक्तके तु गाढतारुण्याया उदाहरणं नास्ति. २. 'समस्त-' इत्यादिः '-भेदान्तराण्याः इत्यन्तः पाठो ग-युक्तके नास्ति.